

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mărea publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: Petru Rășcanu, Mișcarea națională din 1857 în Moldova. — I. Mironescu, Serbări populare. — Colonel Năsturel, Marca țării pe pecetii, clădiri și monete. — G. Coșbuc, Bine cu de-a sila. — Influența legumelor asupra sănătății. — Parohul Teodor Bălășel, Superstițiile poporului. — Lebedă. — Ion Kalinderu, Circulară. — G. Răstefu, Moșitul la sat. — Christea N. Țapu, Cam ce pășiau pe vremuri alde băta (bunica). — Ion Crivaș, Ingrijirea stupilor în Octomvrie și Noemvrie. — Din statistica județului Ilfov. — V. S. Moga, Cronica agricolă și economică. — B. Bălăbăneșu, O inspecție la Rușeș. — De la sate. — Bibliografie. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Arhimandritul Neofit Scriban. — Olandeză. — Olandez. — Munți de gheață în țările nordice. — Nu-I așa că zugrăvese frumos?!

Drogheria Universală „Toma Brătulescu”

(Situată între Gara de Nord și Piața Matache-Măcelaru)

București, No. 145, Calea Griviței.

Asortată din nou și în abundență cu articole atingătoare de această branșă, se angajază a aprovizionă, prompt, Farmacii militare și civile, Spitale, Fabrici industriale, Institute de bacteriologie și vaccinogene, Școli, Institute de fizică și laboratorii chimice, etc., cu droguri și tot felul de substanțe medicamentose, precum și cu utensile necesare în ale lor oficine, cu obiecte de porcelan, de sticlă și de nichel; cu instrumente de optică și electricitate, aparate de fotografie, cu barometre, termometre, alcoolometre, ulcometre, lactometre, etc. și cu caucucărie, biberone, irigatoare și tot felul de accesorii și utensile trebuincioase în obstetrică, precum și cu bandage, pansamente și diferite instrumente chirurgicale invențiile cele mai noi și din cele mai repute fabrici din străinătate; cu substanțe antiseptice, desinfectante și insecticide puternice; cu preparate farmaceutice ca siropuri și vinuri medicinale, balsamuri, etc., și cu specialități remarcabile de felul Somatosei și Farinei, lactate Nestlé, autorizate de onor. Consiliu Sanitar; cu săruri pentru băi și diferite ape minerale din surse Române și străine, cu capsule uleioase și esențiale, cu uleiuri din freat de Morun precum și cu gudrone, bombone și ciaturi pectorale de Vorel, etc.; cu cupru sulfuric cu care se prepară semințele spre conservare; cu Vasilină Americană, Benzină, Naftalină și alte produse minerale, cu uleiuri, esențe și culori vegetale precum și cu multe alte substanțe ce se întrebuițază zilnic în uzajul domestic, în confiserie și distilerie, în artă, în tehnică și industrie, și care se pot trimite și particularilor, în ori-ce parte a țării contra-ramburs.

De asemenea este asortată în abundență cu ierburii și prafuri odorifere pentru șaseuri și cu renumitele ape și alcoolate preparate din florile de Lavendula, și cojile de Quinquina ce se întrebuițază cu succes ca lavage contra căderii părului; și recomandă onoratei sale clientele, cu totă încrederea și multă garanție, igienica apă pentru gură „Regina,” un leu flaconul; reputata și bine apreciată pastă dentifrice „Ideal,” prepară la Gellé frres Paris, 75 bani cutia, și érecoritorele pudre parfumate pentru toaletă, preparate la Germandré Paris, din fleurs de Riz, cutia 65 bani, precum și diferitele creme, cosmetice, remarcabila pomadă de Quinquina, frumoasa savonărie și dulce parfumerii, produse Franceze, Ruse, Italiene și Englese, și care încă se pot trimite doritorilor, în ori-ce parte a țării, prin poșta.

Cataloge cartonate indicând precii tuturor acestor articole, se pune la dispoziția d-lor clienți. Și această Drogherie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra bēnturilor și a laptelui, sub direcțiunea unui chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000 000 fr. îm
părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din
cari 150 fr. versați.

Comitetul central:

..... la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire ”
G. I. Goschen ”
..... ”
Viscount Duncannon ”
Hon. H. A. Larvrence ”
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet ”

Director: M. C. A. Stolz.

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg versat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune » 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte reserve . . . » 1 075 842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Baicoianu.
Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incen-
diului, a grindinei, contra riscului
pierderii valorilor. Asigurările pen-
tru viață sint primite în toate com-
binațiunile obicinuite ca: *cas de mörte,*
supraviețuire, zestre și rentă. Sediul
social în palatul Societății din str.
Dōmnei No. 12, București. Repre-
sentanță generală în București, str.
Smărdan No. 4. Agenții în toate ora-
șele din țară.

Mișcarea Națională din 1857 în Moldova (1).

n același timp, preoții făceau o propagandă foarte activă. Cei din Iași erau, în adevăr, încurajați de către mitropolitul Sofronie, care, sfătuit de d. Sc. Miclescu și An. Panu, sprijinit de către Rusia, se declarase, împreună cu arhiepiscopul Filaret Scriban și arhimandriții Neofit Scriban și Melchisedec, partisan înfocat al «Unirei». Dar nu trebuie să uităm că, în acel timp, mai toate bisericile importante din Iași erau în mâinile călugărilor greci, la discreția cărora erau preoții. Cât pentru cei

Arhimandritul Neofit Scriban.

doi episcopi, Meletie Istrati de la Huși și Nectarie Hermeziu de la Roman, aceștia erau dușmanii înverșunați ai «Unirei». Cu toate acestea, preoții din întreaga Moldovă, afară de neînsemnate excepțiuni, au fost pentru Unire; au făcut propagandă în favoarea ei; au luptat și suferit pentru ea. Mai mulți

(1) Vezi No. 1, 2, 3 și 4.

protoierei, între cari Dimitriu de la Tecuci și Mancaș de la Roman au fost destituiți; mai mulți preoți au fost amenințați și pedepsiți. Mai toți au știut să reziste la făgăduinți și amenințări. Avem dovezi de presiunea enormă care s'a exercitat pentru a violenta conștiința preoților alegători. Astăzi deosebitele partide se plâng, pe rând, de presiunile ce se fac cu ocazia alegerilor. În 1857, nu se intronase încă regimul reprezentativ, dar ministrul de interne, Vasilică Ghica, s'a dovedit maestru în a face alegeri, după cum dovedește următorea scrisoare adresată Mitropolitului, de către arhimandritul Neofit Arbore și economistul Vasile Arbore:

Inalt prea sfințite slăpâne. Astăzi dimineță, în 7 Iulie, sub-scrișii, ieșind din biserică, după săvârșirea sfintei leturghii, ne duserăm la locuința noastră, împreună cu fiul unuia din sub-scrișii, d-lui căminar Polichronie Arbore, și încă cu alți trei străini, amici intimi ai noștri. Ședând cu toții în casă și vorbind ca în familie, de-odată intră unul din angloiații d-lui Caimacam, trimis cu misiune de-adreptul de către Excelența Sa, și adresându-se către sub-scrișii, ne propuse a ne vorbi în secret. Toți ieșiră din casă, afară de noi doi. După ce, prin mai multe cuvinte, ne descrie puțința ce ar avea E. S. prințul caimacam de a vă destitui din postul chiriarchiei, începe a ne vorbi așa: „că „noi din aceste expuse cunoștem neputința de a mai spera vre-un „ajutor din partea I. P. S. V., și spre a nu deveni jertfe ale nenorocirei, care va veni în curând asupra clerului, noi mai bine „să profităm de buna voință a caimacamului, care prin el ne „hărăziă, de fie-care sub-scriș, câte 200 ₰ în numărătoare și câte „două decrete de boerie pentru rudele noastre, precum și posturi „de egumenie la amândoi; cu condiție însă că, pentru toate aceste „favori, să mergem la Palat cu una din două trăsuri ce aduce „acel trimis, spre a ne da votul, după voința guvernului, pentru „alegerea deputatului; iar dacă, din contră, vom respinge o așa „favore, să ne așteptăm la asprele pedepse ce ni se pregătesc „nouă și celorlalți de o cugetare cu noi“. Tote aceste corupții, I. P. S. T., le-am ascultat cu cea mai mare desprețuire și mirare, răspundând trimisului următoarele: „Domnule, spune celui „ce te-a trimis, că în sărăcie ne-am născut, în sărăcie trăim, și „cu onoare dorim a muri; o nelegiuire ca acesta la care suntem „invitați, nu am săvârșit vre-odată, și prin urmare, nu vom a „săvârși nici acum, măcar de ni s'ar propune și mai mari fa- „vori din partea guvernului; căci totă această de-acum favore ce „ni se propune, o socotim nimica pe lângă iubirea și prosperi- „tatea nenorocitei noastre patrii; mai ales când vedem cu ochii „noștri chiar nedreptatea și silnicirea întrebuițată de guvern în „compunerea listelor electorale; așa dar ca Români Moldoveni „și ca miniștrii lui Christos aici pe pământ, vom a rămâne cre- „dincioși patriei și chiriarchului de care suntem administrați.“ Acesta a fost răspunsul ce, noi, frații, am dat trimisului. Mai târziu însă, fiul unuia din sub-scrișii, d-l căminar P. Arbore,

mergând la Palat, i s'a dis în secret de către d-l spătar N. Contevic. unul din funcționarii superiori ai guvernului următoarele: „Măi, frate, de ce nu v'e luați s'ema, voi aveți să în-
„dreptați lumea? Nu vedeți r'eu ce v'e așteptă? În i sunteți prie-
„leni și v'e sfătuesc, folosiți-v'e de prilej. Spune-mi ce voiți? bani,
„egumenii, înaintări civile în rang și post pentru tine, toate ace-
„tea vor fi până în s'era în a v'astră dispunere! și dacă primiți,
„mergi și adu pe tatăl t'eu, și pe moșul t'eu, și v'e voiă presentă
„ministrului din lăuntru și caimacamului, spre a v'e cunósce și
„a v'e da a lor protecție! Iar neprimind, gândiți-v'e bine!“ Noi,
„sub-scriși, aceste de mai sus arătări ale n'ostre, le supunem cu-
„noscinței I. P. S. V., plecați rugându-v'e să bine-voiți a lua m'e-
„sură cu îngrijire, pentru ap'erarea n'astră de nenorocirile ce ni se
„urzesc din partea guvernului, precum mai sus s'a expus.“

(Declarația Arhim. Neofit Arbore și a Econom. Vasile Ar-
bore, 7 Iulie 1857. Acte și Documente, r. 158).

Preoțimea moldovenescă a desprețuit amenințările și a re-
sistat tuturor ispitelor. De la început, preoții se declarase
pentru Unire și luaū o parte activă în Mișcarea Națională.
Ei nu se mulțumiau numai a face o propagandă printre po-
porenii lor; ci lucrau pe față în contra caimăcămiei. Acesta
se constată prin următórea scrisóre a caimacamului Vogo-
ride, către Mitropolit, prin care dice: „Am luat scință că unii
„din preoți, diaconi și alți servitori bisericesci, av'end în frunte
„pe unii din mai înalt cler, în loc de a-și căutá de îndatoririle
„bisericești și a se face pildă poporului printr'o purtare liniștită
„și cuvinciosă, se abat la manifestații sgomotóse, purtându-se
„pe uliși cu cocărđi de culori străine, și dând prin ac'ela o rea
„pildă poporului de a pururea liniștit. O așa purtare din par-
„tea muniților, pe care unii din r'eu-voitori nu lipsesc de a o de-
„clará ca încuvințată de Inalt Prea Sfinția V'astră, m'e îndemnă,
„ca șef al statului, ce sunt dator a priveghiá pentru buna stare
„și liniște a poporului, a v'e pofti să bine-voiți grabnic a lua
„m'asurele ce veți socoti mai potrivite pentru m'arginirea clerului
„în deobște de la ori-ce manifestațiuni, fără pildă până astăzi
„și cu totul nepotrivite, pe cât tagmei bisericesci, pe atáta în con-
„tra legilor, rugându-v'e tot odată ca de m'asurele ce veți lua să-mi
„faceți și mie cunoscut prin înscriș și cu grăbire, ca și eu să le
„pot aduce la cunoscința cui se cuvine.“

*

Al treilea element puternic care mult a lucrat pentru «Unire»
a fost corpul medical. Negreșit, cei mai mulți medici din acel
timp erau străini; dar scim sigur că toți medicii români au
făcut propagandă pentru «Unire». D-rii Cuciureanu, Steege
și F'etu din Iași, Costin de la Bărlad, Várnnav de la Boto-
șani, Greceanu de la Fálticeni au fost între cei mai ener-
gici reprezentanți ai Partidei Naționale, care și-a făcut o sfință
datorie a alege în Divanul ad-hoc, când s'au făcut alegeri,
pe acești neobosiți apostoli ai cauzei naționale.

Dacă pe lângă aceste elemente, adăugăm pe tinerii funcționari din justiție, pe elevii clasei de filosofie și de drept, pe tinerii capabili de mari sacrificii și devotament, între cari cităm pe, bătrânii astăzi, C. Cuparencu și C. Constantiniu, cari împreună cu Voinov, Corfesi, I. Codrescu, Chirnischi, și alții, formați cetă tinerilor aleși, entusiastă, resistând persecuțiilor, promovarea tuturilor manifestațiilor, cu cocarde tricolore, cu steguri naționale, plecând călări înaintea comisarilor celor șapte Puteri, încăldind pe toți cu căldura lor, provocând entuziasmul mulțimei, atunci, ne încredințăm că, în 1857, în Iași, și în toate orașele Moldovei eră adinc împlântat spiritul de sacrificii pentru o mare idee; că curentul național eră unanim și că eră o conștiință vie în acele mii de oameni, cari se avîntau cu atâta entuziasm spre un nou viitor. Și Iașul, mai cu sîmă, trebuie să fie mîndru de această mișcare; pentru că eră încredințat mai dinainte că el mult va suferi.

„O națiune, dice un bărbat politic frances, nu e ca un individ, ai căruia ani sunt numărați și care e nevoit să se grăbescă, pentru a-și pute îndeplini opera pe care a conceput-o. O națiune are veacuri înaintea ei. Planurile ei pot fi meditate cu încredință și, pentru a le pune în lucrare, ea trebuie să aștepte ca împrejurările să-i fie favorabile. Generațiunile cari se petrec pe cărî une-ori ea este nevoită a le suferi îi servesc drept experiență pentru a-și pregăti și mai bine elementele viitoare sale mîririi.“

Orașele erau pe deplin pregătite și speranțele fruntașilor, cari formați Comitetul Central și comitetele din districte nu aveau a fi amăgite.

Petru Rășcanu

Profesor universitar și inspector general al inv. secundar.

Serbări populare.

În zilele de 12 și 19 August 1901, s'au dat în localul școlii din comuna Tazlău, județul Neamț, 2 serbări populare al căror produs material de 128 lei a fost destinat pentru ajutorul copiilor săraci din această comună, pentru cantinele școlare din capitala județului și pentru mărirea fondului bibliotecii populare din această comună. În numele comitetului organizator, mulțumesc tinerilor ce au bine-voit a da prețiosul lor ajutor, precum și tuturor acelor ce au avut buna-voință a onora cu prezența d-lor acele serbări.

I. Mironescu.

Marca țerii pe pecetii, clădiri și monete.

etățenul care scie că s'a săvîrșit o crimă sau o fără-de-lege și nu a denunțat-o *justiției* este considerat ca părtașiu al actului săvîrșit și pedepsit de lege împreună cu făptuitorul.

Cetățenul care săvîrșesc un act *drept* dar *nelegal* este asemenea pedepsit de lege ca și acel care comițînd faptul nu a știut că este oprit de lege. Căci cine nu a auzit formula: „*Tot Românul este ținut să cunoscă legile țerii*“. Și cât de departe este acest principiu de realitate! Aplicarea lui aprópe *qilnică*, se resumă prin: „*Avînd în vedere și considerînd că (cutare) este vinovat fiind-că a călcat cutare articol al legii, se condamnă, etc. etc.*“. Și cu tóte acestea *vinovatul* nici nu bănuia măcar cele-ce „*avea în vedere și „consideră*“ judecătorul pe spinarea lui!

Daca Românul este pedepsit fiind-că a călcat cutare articol de lege, se póte pune întrebarea: ce se face autorității care cade în același păcat?

De și este dureros a pune punctele pe *i* dar suntem siliți să consemnăm aci *călcările* lezei armelor țerii, în speranța de a vedé punîndu-se capét unei stări de lucruri care trebuie să înceteze cu o oră mai nainte; căci „*trebuie să ne între odată în cap, cum ăice Eysenbach (1), că trecînd la vecinii noștri (el este frances), vom regăsi pretutindenî, tare și însuflețită, poetica și misterioasa limbă a blazonului și că, dincolo de fruntariu, vom părea ca nisce ómenî care, neglijînd a ne familiarisă cu un studiu folositor și curios, nu ne-am complotat instrucțiunea*

„*De câte ori nu s'a vedut greșelile deplorabile în cari au cădul istoricî, anticari, numismați, poeți, pictori, literați, sculptori, gravori, arhitecți, turiști, etc., numai din cauza lipsei de cunoștințe a științei eraldice*“.

Neapărat, Eysenbach nu înțelege ca tótă suflarea omenescă să fie specială în materie, dar atăta măcar să scie că o *armărie* este întocmită după a-nume regule și legi stabilite de știință și că ori-ce liniuță, ori-ce semn făcut pe scut, nu se póte schimbă, sau omite, după capriciu, fără a schibă și însemnătatea acelei armării și limba blazonului adică talmăcirea armării.

Stema României nu este decăt *armăria*, *marca* sau *pajerea* (2), (*pajura*) țerii; câte o lată i se mai ăice și *armele* Ro-

(1) *Histoire du blason et science des armoiries*, pag. 2.

(2) *Pajerea* = *aquilă* = *aceră*, iar românul îi dă și înțelesul de *Marca* nu numai a țerii, ci în general, ori căruî *semn emblematic*.

mânii (nu *arma*); iar legea care fixeză armele României (din Martie 1872), îi mai dă «Stemei» și „*Marea pecetie a Statului*“.

În eraldică, *stema* este un însemn de nobleță, o *marcă* de deosebire între nobili, un semn emblematic care prin simbolizare, deosebesce pe un nobil, o țară sau un oraș de un altul. *Stema României este imaginea sacră a Patriei, este însăși Patria; iar pe scutul României strălucesc cu fală pietrele nestimate ale Coronei.*

Scutul (paveza ori herbul) României poartă, pe câmpul lui emblemele simbolice ale *provinciilor* și arată care au fost aspirațiunile predecesorilor.

Ce importanță, ce valoare, se cuvine să dăm acestor sfinte odore? Ce mână, cum dăcea nemuritorul Ion Heliade Rădulescu, ar pute să le atingă fără a comite un sacrilegiu?

Importanța sau valoare ori-cărui lucru, nu poate fi decât aceea pe care noi voim sau convenim a i-o atribui și acesta nu poate rezultă decât din ideea ce ne-o facem despre acel lucru. Acesta a fost, este și va rămâne etern adevărat.

Cu durere sufletescă vom analiza aci importanța ce se dă, la noi, stemei țării. Cătorul va trage singur concluziunea:

I.

Este un lucru știut și admis, atât în țară cât și în străinătate că autoritățile publice, afară de cele comunale și județene, se pot și trebuie singure a se folosi, în actele lor, de sigiliul care reprezintă „*pecetia statului*“, având însă în exergă numirea autorității respective. Acest principiu se impune neapărat din cauze multiple ușore de înțeles: Armăria Statului, cunoscută în țară și în străinătate, *autentică* actul pe care ea este aplicată: îi dă casetul oficialității; ori care altă pecetie nu poate fi decât aceea a unei *instituțiuni* sau *asociațiuni* particulare și nu poate avea pretensiunea de a fi recunoscută ca oficială, în acțiune publică.

Pe actul No. 108 din 17 Octombrie 1900, Universitatea de Iași, Facultatea de drept, aplică următorul sigiliu: *O balanță* (simbolul justiției) și *încrucișate* (en sautoir), *o mână a justiției* și *o spadă* (atributele justiției). *Totul înconjurat cu o ghirlandă de frunze de stejar, iar d'asupra o coronă regală!*

Tot la Universitatea din Iași, Facultatea de medicină, aplică, pe actul No. 928 din 2 Decembrie 1900, următorul sigiliu: *Esculap* (un cap de profil, emblema medicinei), *având sub el în făscă* (orizontal) *un șerpe încolăcit pe un baston* (simbolul înțelepciunii)!

Iar Universitatea din Iași, Facultatea de litere, aplică pe actul liberat sub No. 30 din 20 Octombrie 1900 un sigiliu care poartă în exergă inscripțiunea: *Universitatea de* (nu din) *Iași. Facultatea filosofică 1855.* Mobilele sigiliului nu se puteau deosebi cu precizie, ele par însă a fi: *un sôre cu raze strălucitoare* (simbolisând lumina) și *o bufniță* (atributul zeiței Mi-

nerva-Atena, simbolul înțelepciunii) *conturnată cu sborul jos*, etc.

Inchidem aci seria sigiliilor *vorbitoare*, spre a deschide o a doua serie tot atât de curioasă pe cât este de anti-legală.

Rectorul Universității din Iași liberă la 17 Noemvrie 1900 actul cu No. 100, învestindu-l cu următorul sigiliu: *Despicat, în primul o aquilă, iar în al doilea o întâlnire de bour. Scutul este timbrat cu o corónă regală!!* In exergă „România, Universitatea din Iași“. De la aceeași autoritate se liberă la 12 Martie 1896 diploma de bacalaureat No. 310 pe care se aplică sigiliul următor: *Despicat (parti), în primul (cartier) o aquilă, iar în al doilea o întâlnire de bour (ca sus)*.

In fine, pe diploma de bacalaureat No. 83, liberat la 27 Septemvrie 1894, se vede sigiliul următor:

Despicat, în primul (cartier) o întâlnire de bour, iar în al doilea o aquilă. Scutul este timbrat cu o corónă regală. Totul sub pavilion princiar. In exergă: Principatele-Unite ale României. Universitatea de Iași.

Se poate ôre permite acest sacrilegiu tocmai de la un focar de lumină unde se învață *domnia legilor!*!

Să presupunem că am avea timbre postale, nu din primii ani ai domniei regelui Carol, ci din penultima edițiune. Putem ôre crede că *posta* va considera ca francată de porto o scrisore căreia i s'ar fi lipit o ast-fel de marcă? Nu, de sigur!

Pot ôre avea vre-o valôre actele de măi sus când sigiliul aplicat pe ele nu este cel legiuit al țerei, — cel din 1872?

Colonel Năsturel.

BINE CU DE-A SILA

Măi ales când doftoria este amară, copilul bolnav nu se învoesce de loc cu ea. Mama sa îl îndemná, îl amăgesce cu vorba, îi făgăduesce câte de tóte. De géba, el se sbate, închide ochi și strînge gura și nu vrea să scie de doftorie. Atunci mă-sa îl ieă cu réul, și cu tótă mila ce-o are, deschide cu sila gura copilului și-i tórnă cu lingurița doftoria pe gât. Ea face decí copilului său un bine cu de-a sila. Și așa și trebuie să facă.

Acelaș lucru îl face acum d-l Ión Kalinderu cu țeranii de pe moșiile Corónei. E adevărat, că țeranul nostru se uită cu drag și cu mirare — dar și cu o réutate pismătărăță — la orî-ce lucruri bune și folositoare, pe cari le vede la altul, măi ales în trebile gospodăriei. Se uită cu drag și la merii

încărcați de fructe, și la grădinile cu zarzavat, și la curtea frumos îngrădită, și la ariile de cânepă ale celor ce se străduiesc să le aibă acestea toate, și se miră și de frumusețea dată de Dumnezeu și de mintea celui ce scie să agonisească ce-i trebuie într'un fel așa de vrednic. Dar de altă parte se uită cu ciudă și cu pismă, de ce n'are și el asemenea lucruri și — să ne ierte Dumnezeu, dar este așa — simte o plăcere să strice și să nimicască lucrurile bune și frumoase ale muncii streine. Nu vorbesc numai de țeranul român; așa e pretutindenți omul înapoiat în cultură, așa sunt tot-dea-una copiii. Așa sunt de multe ori chiar și omenii luminați cari au în firea lor o răutate înăscută.

Și pe copil și pe țeran trebuie să-l iați cu răul, ca să cunoască binele. Băgați bine de seamă, că dăc cu răul, nu cu răutatea, căci asta e totul alta. A strîmtoară pe țeran, a-l bate, a-l strînge în chingă, a-l face nedreptate și a-l batjocori, a-l nesocoti munca și câte toate de felul acesta, însemnează uu că ieți cu răul pe om, ci că-i faci răul.

Lucrul li s'a părut multora ciudat, că d-l Kalinderu silesce pe țeranii de pe moșiile Coronei, să-și îngrădească grădina și curtea, să-și pue cartofi și cêpă, să-și rêsădească pomi, să-și samene cânepă și să-și gunoască locurile de arătură. Ce ai d-ta cu gardul omului? Dacă nu vrea să aibă gard, ce te apuci d-ta să i-l faci cu de-a sila? Cêpa o pôte cumpêră, ce să-și mai bată capul bietul Român cu seménatul și plivitul cepei și al castraveților? Asta e trêba Sêrbului! Hainele și le cumpêră din oraș, ce să facă el cu cânepa?

În ținutul de unde sunt născut eu, în nordul Ardêlului, sunt sate mari și frumoșe, pe lângă case grădini cu legume ori cu pomi, și țeranii stați bine. Iar buna stare a acestui ținut e datorită tot unei sile. Ținutul aveă o organizațiune militară, într'asă chip, că omul căruia i se încredeă conducerea trebilor eră tot odată colonel, prefect și protopop. Biserica, șcôla, miliția, administrațiunea, toate erau întrupicate. Țeranii erau nepăsători, ca în tot locul, și n'aveau multe pe lângă casă. Dar stăpânitorul ținutului a găsit léc. Eră anume lege pentru toți, că nici un flăcău din ținut nu se putea însură până ce n'avea livada lui și întrinsa rêsădiți ori semenați cincî-deci de pomi, și până ce n'avea dece stupi. Nimeni nu putea să cumpere de la altul stupii ori livada cu pomii — ca în felul acesta să ocolască legea — căci îl prindeau și vai de pielea lui! Iar a trăi necununat cu o femeie, eră cu neputință; cei ce se încercau s'o facă, erau amenințați cu o gróznică pedépsă: tineri ori mai în vîrstă, erau umflați pe sus și trimesi într'o casarmă dintr'o provincie îndepărtată a Austriei, prin Galiția, prin Boemia, și nu se mai întorceau acasă doispredece ani. De gróza celor doispredece ani de miliție necontentită în țeri străine, nimeni

nu îndrăsnia nici măcar să se gândească la călcarea poruncii.

Iată o pildă de bine cu de-a sila. Cu încetul porunca a devenit obicei, și astăzi țeranii dintr'acel ținut mulțumesc tuturor sfinților, că li s'a făcut dintru început atâta silă pentru binele lor.

D-l Kalinderu s'a luptat voinicescă luptă pentru îmbunătățirea stării țeranilor de pe moșiile administrate de D-Sa și nume vrednic de lungă pomenire și-a făcut cu asta. Dar dintre câte lucruri le-a făcut până acum, mie asta una, binele cu de-a sila, pe care și l'a pus în gând să-l ducă la plinire, mi se pare cel mai cu folos și mai cu spor. Dacă s'ar pute întinde această părintescă silă asupra întregii țări! Când scii că-î faci copilului bine, lasă-l să țipe și să simță nu-iaua, dacă nu simte vorba. Măsurile luate de d-l Kalinderu sunt foarte blânde, nu strică să fie și mai aspre, căci sunt chibzuite și au pornit din mila inimii. De ocamdată ele au în vedere numai îndreptarea stării materiale a țeranului, dar d-l Kalinderu ne făgăduiesce că va lua măsuri și pentru îndreptarea stării morale. Aici, fără îndoială, va fi mai aspru, căci răul e mai adânc și mai greu de lecuit. Nu scim care-î vor fi lécurile, dar orî mai dulci orî mai amare, ele vor fi leacuri vindecătore și celui ce nu le-o voi, îi vor fi turnate pe gât cu de-a sila. D-l Kalinderu își urmăzează cu multă înțelepciune cărările spre țința cea mare, pe care toți o dorim. Sunt unii ómenî care vieța lor întrégă stau într'un picior: ei orî stau pe loc, orî înaintéază săltând. De acești ómenî nu i-a păsat d-lui Kalinderu nici odată, așa precum nu-î pasă de ei nici unui om cuminte. Iar celor ce să scrișnesc și se uită chiorîș, d-l Kalinderu le pôte dice cu tótă linișteă sufletescă așa cum a đis un mare înțelept odată când îl amenințau cei răsvrătiți: «Urgisiți-mé cât vreți, dar m'ascuțați!»

G. Coșbuc.

Influența legumelor asupra sănătății. Leguma cea mai bogată în fer e spanacul, de aceea e o mâncare foarte sănătósă pentru tinerime și pentru anemici. Țelină influențéază asupra sistemului nervos, vindecă reumatismul și nevralgia, tomatele (pătlăgelele) sunt bune pentru ficat; ele conțin multă puciosă, care e necesară pentru nervi. Morcovii aduc poftă de mâncare, salata și crastaveții, răcoresc. Ceapa e bună pentru escitarea unui stomach slab. Aiul (usturoiul) și maslinele influențéază asupra circulațiunii sângelui și măresc secretarea scuipatului și a sucurilor gastrice. Ridichile sunt un bun apetitor.

Superstițiile poporului (1).

«Cari vrăjesc cu țigance, și cari aduc vrăjitorul în casa lor, unde este bolnav, sau alt-cevâ și fac cu dînsul fermecătorii, cincî anî să nu se împărtășescă, după Pravila 24 a Soborului de la Anghira; iar Pravila a șese-decî și una a Soborului al șese-lea, al celui în Trulla, pe unî ca aceștia pe șese anî îi canonisesc, iar pe cei sfințiți îi lipsesc de dar.

«Așijderea și pre cei-ce vrăjesc cu orz, sau cu bob, șese anî să nu se împărtășescă, după cap. I stih. 40 Mateiū Vlastar.

«Așijderea și cei-ce pörtă buruenî apărătoare de otravă, sau altele ca acestea, sau înfășături pun la copiii săi și la dobitoce, ca să nu se deoche, șese anî n'aū voie să se împărtășiască, după 61 a Soborului celui în Trulla.

«Iar cela-ce chiamă pe vrăjitori, ca să facă fermecătorii spre vătămarea altor ómeni, și acesta se canonisesc 20 anî, ca și cel ce a ucis de voie, după Pravila 56 și 72 a marelui Vasilie.

Matheiū la capul I stihia 40 ȃice: «Cei-ce pörtă pe urși, sau pre alte fiare, pentru batjocuri spre vătămarea celor mai proști, sau împrăscie norii, sau dau nisce lucruri apărătoare de vătămare, sau cred norocului și celor ce spun pentru nascere, cum că unul adecă s'a născut în ȃiua cea bună, iar altul în ȃi rea, sau nescăiva semne cu slove, sau înfășeturi, baere și mătăsuri pun pe capul său și la grumaz, ȃicend nebunesce, cum că cu acestea se gonesc neputințele și deocherile, sau șerpe pörtă în sînuri, sau lipesc pielețe de a lor la ochi, sau la buzele sale, socotind acesta a fi pentru sănătate, sau cercei fac în Joia cea mare copiilor săi, sau pomenind Psalmii lui David și numele Mucenicilor îi spânzură la grumazul său, spre aducerea aminte a patimilor lui Christos, în Vinerea cea mare își lęgă

(1) Veđi No. 43—44, 45 — 46, 47 — 48, 49, 50, 52 anul IV și No. 2, 3 și 4 anul V.

noduri după numărul evangheliilor, sau slovele, sau hârtie care coprinde molitva pentru gutunariu, sau chiamă pe babe la dureri de cap și de splină, sau la bóle și neputințe, fac legături și funii, chiemând făcătorii de bine draci spre ajutorul și spre sănătatea loru-și, sau fac legături fiarelor și bărbatului și femeii, sau cred celor-ce învețându-se de la draci, mai nainte spun cele viitoare, sau creșdend în bobî, sau întru altă vrajă, vestesc cele pierdute, sau o fermecătorie fac pentru altă óre-care neputință și pentru vifor, sau alt-cevã de unele ca acestea din cele fără de lege lucrând, să se opréscã pe șése ani, adecã șése ani să nu se împãrtășéscã; iar pre cei sfințiți îi lipsesc de dar, și prea cu cuviință, adecã cu tótã dreptatea, de vreme ce tóte acestea de la draci se lucrézá și se sãvîrșesc.

Cãci dice sf. Ión Zlataust: mãcar deși a sfinței Troițe numele se pomenesce la acestea, mãcar și pre sfinți de-î vor chemã, mãcar deși semnul crucei se va pune asupra acestora, însã, se cade să fugim de unele ca acestea și să ne depãrtãm. Și de multe ori se ieã darul și al preoților la Sobóre, ce s'a întãmplat cu unul, carele pâinea cea din Joia cea mare a dat unora să mãnãnce, ca să gãséscã cele furate, cu acest scop, dacã cu anevoie o va înghiți pe ea. Altul óre-carele preot fiind învinováțit pentru că legându-se cu un lemn, se învîrteã împrejur și cu Evanghelia și cu Psalmii lui David, fáceã ispite pentru nisce lucruri, îndatã a fost lipsit de dar. Sub acéstã judecatã cad cei-ce scriu numele pe hârtie și cheile bagã în Psaltire, vestind de-acolo cele mincinóse. Ci și femeile, cari șed lângã sfințele icóne și întãresc, cum că de la dînsele proorocesce cele viitoare, ca cel ce óre-când a avut duhul pithonicesc, (1) tot sub aceeași canonsire cad.

Parohul Teodor Bălășel.

(1) *Prevestitor*, de la Pithia, preotésa oracolului de la Delfi, care pretindeã că pređice cele viitoare.

LEBĚDA

n Anglia se prețuia în timpurile mai de demult foarte mult lebăda pentru frumoasa înfățișare, ce o are când plutesce pe apă. Sub domnia regelui englez Eduard IV-lea, regimul a dispus, că numai acei proprietari sunt îndreptățiți a ține lebede, cari au o moșie cu un venit anual de cel puțin 5 mărci.

Lebăda are într'adevăr o înfățișare de tot plăcută pe apă, pe uscat însă nu mai este așa.

Lebăda este o pasăre, care își păzesce ouțele sale și puii săi cu mare curagiu, în cât nu se teme nici de vulpi, nici de alte animale răpitoare. Carnea puilor de lebădă o putem mânca, a celor bătrâne este tare și fără gust. Lebăda ajunge o etate de peste 100 de ani.

Lebăda își construiește cuibul din iarbă și crângi, așezându-l între trestie. Ea începe a oua în luna lui Februarie, tot a doua zi, până ajunge la 6—8 oue, pe care le clocește în 6 săptămâni. Mamele își poartă puii pe spate, iar după crescerea lor, îi dău la înot, iar bărbătușul după ei.

Lebăda se nutrește cu plante și rădăcină de apă brósce și insecte de apă. Cele sălbatice sunt pasări emigrătoare, plecând în Octomvrie, se reîntorc în Martie. Lebedele îmblânđite se prăsesc mai cu spor, dacă le lăsăm și iarna pe apă. Este bine ca să scurtăm ceva din aripele lor.

Lebedele încă sunt de mai multe soiuri, și anume cele sălbatice, numite cântătoare, lebede de Bevick, lebede negre și altele.

Din Bătrâni.

Ca să ne bucurăm de libertate, trebuie să scim a ne supune legilor.

C I R C U L A R A

Domnule Agent,

Prin ordinul circular de la 1 Februarie, 1899, v'am arătat, în câte-vă cuvinte, folósele pomăritului, atât ca mijloc de câștig, cât și din punct de vedere al împodobirii gospodăriilor cum și al înriurirei bine-făcătoare ce are asupra desvoltării simțului moral și estetic al omului și v'am pus îndatorirea a stăruii cu tot dinadinsul pentru introducerea acestei îndeletniciri folositoare printre țărani.

Am arătat atunci care este rolul învățătorului pentru a lumina pe țărani în această privință, și am încuviințat ca să dați pentru școle câte un loc (pământ) îndestulător, în apropiere și împrejmuit, precum și toate uneltele și cele alte lucruri trebuincioase pentru a se îndeletnici, cu ajutorul școlarilor, la cultura pomilor roditori, căci învățătorul trebuie să fie model de o bună gospodărie în orî-ce ramură a agriculturii, de la care țăranul poate învăța mult.

Inceputul s'a făcut și după cum am avut privilegiu a mă convinge în desele mele inspecțiuni ce am făcut pe la Domeniile Coronei, grădinile înființate pe lângă școle prosperéză, ceea-ce mă îndreptătesce a nădăjdui că în curând vom vedé toate locuințele sătenilor înconjurate de pomi roditori, iar pe aceștia trăgînd folósele ce dau pόμεle.

În strînsă legătură cu pomăritul este și cultura legumelor, o ramură a agriculturii nu mai puțin însemnată, asupra căreia așin a vă atrage serioasa d-vóstră atențiune și a vă invită să luați din timp măsurile potrivite pentru ca la primăvară să se potă cultivă în grădinile școlare, și diferite legume. Cultura legumelor este o cestiune de viață pentru țera noastră, căci prinr'însa se poté păstră în mânilor Românilor o bună parte din bogăția națională. La noi în țeră până acum s'a arătat o prea mare nepăsare față de cultura legumelor, ba ea a fost socotită chiar de înjositoare de către țărani noștri.

M'am gândit și la această îmbunătățire încă, de când am publicat în biblioteca noastră populară o cărticică «Noțiunî asupra grădinilor de legume (1)» și am făcut tot ce am putut pentru răspîndirea acestei culturi. Atunci însă nu aveam grădinile școlare care sunt cel mai bun mijloc pentru lățirea îndeletnicirilor de

(1) Această cărticică fiind epuistă, în curând va apare în biblioteca populară a Administrației Domeniului Coronei o altă scriere despre grădinile de legume.

acest fel printre populațiunea rurală, de ôre-ce copiii sătenilor învață de mică a se deprinde cu asemenea lucrări de grădinărie.

M'am gândit, zic, a introduce și acéstă cultură, pentru că am observat că țeranii noștri se ocupă prea puțin de dînsa, deși este de cea mai mare însemnătate, mai ales pentru hrana lor. Aprôpe fie-care locuitor de la țeră are împrejurul casei câte un petec de pămînt liber, care în loc să fie lăsat prada buruenelor nefolositoare, sau chiar altor plante vătămătoare, ar pute fi prefăcut în grădiniță în care să semene legumele de care are trebuință vara ca și iarna, precum și flori frumoșe.

Dar, după cum am spus în mai multe rînduri, țeranul nostru e nepăsător față de el însuși, față de traiul său.

El nu este încă pătruns nici de foloșele materiale a unor asemenea îndeletniciri, nici de gustul și plăcerea ce o are omul harnic și bunul gospodar când își vede ocolul locuinței sale curat, împodobit cu o mică grădină de flori, de pomi roditori și de legume, unde la umbra răcoroasă a pomilor și plăcutul miros al florilor se desfătează și se bucură de frumusețile naturei, în zilele de sîrbătoare și în timpul de odihnă.

Scim cu toții, d-le Agent, că încă din timpurile cele mai vechi atît Grecii cît și Romanii, strămoșii noștri, se întreceau în a-și înfrumuseța grădinile din prejurul locuințelor, dându-le diferite forme artistice și plantându-le cu tot felul de arbori, flori și legume; așa că odată cu înaintarea omenirei în cultură și științe a înaintat și grădinăritul, care se ține alături cu desvoltarea simțului de bine și de frumos. Este de netăgăduit asemenea, că prosperarea unei țeri nu atîrnă numai de la bogăția sa naturală, ci și de la munca ômenilor care o locuiesc. Țeri sărace ca Olanda și altele, prin munca locuitorilor lor, au ajuns la o stare de înflorire demnă de invidiat.

Iată cum glăsuesce un cercetător al nordului depărtat și plin de ghiață, în privința țeranului din Finlanda:

«Acolo vieța e grea și lupta după pâine se asemănă cu o neîntrecută gonă după pradă, căci pămîntul e tare și sôrele scump. Departe în fundul unei păduri, țeranul abia pôte desțeleni un petec de pămînt, după ce a scos rădăcinile arborilor și a desgropat pietrele; trec anî până să pôtă face din acest pămînt «pietros un pămînt bun de hrană; și când acéstă muncă a fost «isprăvită, cu multă trudă trebuie să'și care cu spinarea sâmința «până la ogor, căci cu carul său cu calul nu pôte pătrunde până «acolo. Acolo tôte elementele ca: bruma, inundații, prăbușiri, etc. «sunt dușmanii omului și tôte'i fură câte o pîrticică din produsul aceluî pămînt sărac pe care omul nici nu-l pôte ajuta cu «îngrășăminte. Numai spice sărăcăcioșe și răslețe 'rêmân în pi-

«ciore până la seceriș, și secerișul se face când pâinea nu e încă uscată, pentru că vara e scurtă, iar grăunțele adunate trebuie cöpte în sobe. Nu sunt mori și grăul trebuie măcinat cu mâna sub pietrele așezate în tinda colibei».

Olandeză.

Olandez.

Și cu toate acestea, locuitorii acestor țări trăesc mulțumiți, nu s'au plâns nici odată de miserie; ei s'au plâns și se plâng de pământ și de elementele naturii protivnice muncii lor, pe când în țera noastră unde toate ne sunt prietene, unde pământul, apele și sórele ne stau în ajutor, unde avem câmpii înbelșugate, văi mănóse, țeranií noștri s'au plâns și se plâng de miserie, iar muncitorii de nedreptate. In alte țeri mult mai réu înzestrate de la natură, atît plugarul de la țera, cât și muncitorul de la oraș, stau mult mai bine ca la noi și nu se plâng nici odată de meserie, pentru că se folosesc de toate mijlócele și produsele țerii lor.

Nu'si póte cinevã inchipui ca un locuitor de la țera să'si vinđă grăul și porumbul, pentru a cumpərə cöpă, usturoiu, cartofi, morcoví, etc. produse tot ale meseriei sale și carí sunt neapărat de lipsă pentru casa sa, în loc ca acești bani să-í întrebuinteze pentru cumpărarea altor lucruri trebuincióse, fie pentru îmbrăcăminte, fie pentru casă, lucruri pe care nu le póte avé din meseria sa de plugar.

Țeranií noștri, după cum sciți, din causă că le lipsesc din

Munți de gheață în țările nordice.

casă legumele, sunt siliți a mânca de multe ori mămăligă gólă, cu terciú, orí cu cevă pesce sárat și stricat, saú o altă fiertură fără nici un gust și fără putere de hrană, saú în cazul cel mai bun sunt nevoiți a cumpăra cu bani scumpi legumele care le-ar puté avé cu multă ușurință în grădinile lor, după cum fac și țeranii altor némuri vecine cu noi.

Este în deobște cunoscut că pe cât omul întrebuintéză ca hrană mai multe soiuri de plante, cu atit câștigă mai multă putere și sănătate, căci din fie care plantă corpul trage fel de fel de sucuri hrănitóre și întăritóre. Cine, afară de țeranul nostru în mare parte, nu scie cât de gustósă e o zémă în care s'aú fiert morcoví? Morcovul conține zahăr și alte materii carí nu numai că dau gust mâncării, dar priesc mult și corpului și sănătății; asemenea cartoful, mazărea, guliile, sfecla și în sfírșit tóte legumele.

Câtă sumedenie de bani nu ies din țera noastră numai pentru legumele ce le cumpărăm de la grădinarii sėrbí și bulgarí, ca: cėpă, varđă, cartofi, morcoví, usturoiú, etc. și care întrece peste mai multe milióne pe fie-care an? Pentru Sėrbí și Bulgarí, cultura legumelor la noi în țeră a devenit o índeletnicire specială prin care pot a-și ínlesni traiul la dínșii acasă și s'a ínradăcinat credința chiar, că numai ei trebuie să fie producătorii noștri de zarzavat. Acești grădinarii sėrbí și bulgarí, vin primăvara la noi în țeră, iaú în arendă de la proprietarii saú sátení câte o bucată de pámínt în apropierea unui riú saú heleșteú, de care acéstă țeră este brăzdată în lung și în curmeziș, se adăpostesc în nisce coșare netrebnice și murdare, nu consumă nici un ban în țera noastră, pentru că dínșii trăesc mai mult decât modest și se mulțumesc cu legumele ce le produc, iar tómnă plécă în țera lor, cu miliónele adunate la noi și în bună parte de la țeranii noștri.

În loc ca țeranul de la noi să'și cumpere legumele trebuincioase de la străini, cu bani scumpi și de multe ori veștede și de calitate rea, ar puté avé tot zarzavatul bun și prós-păt, fără nici o cheltuială simțită, pentru că tótă munca ce se cere la o asemenea grădină se póte face de femeí și copiii lor, căci după cum vedem pámíntul nu le lipsesce. În ȓilele când la cãmp nu este de lucru, saú în cele ploioase de primăvară, vară și tómnă, femeile și copiii pot íngriji grădina de legume, fără a păgubi alte ínterese. Aprópe de casă, femeia harnică se póte repeđi și în celelalte ȓile, când are alte lucrări, în cėsurile libere, pentru a plivi saú săpă în grădină; chiar bărbatul are atítea ȓile când nu face nimic, și ar puté prea bine să dea puțină grije și muncă pentru acéstă a doua vacă cu lapte, la casa fie-cărui țeran.

În dorința ce am de a vedeà aplicată și acéstă îmbunătățire

printre locuitorii de pe Domeniile Corónei și în convingerea că vom fi urmați și de alții, am întocmit un regulament pentru grădinile școlare, prin care se prevede premiarea celor mai meritoși învățători cari vor obține rezultate mai frumoase. Vă trimit aci alăturat un exemplar din acest regulament și vă invit a'l aduce la îndeplinire în toate amănuntele, ținându-mă în curent despre tot ce veți face în această privință.

Am credința că prin stăruință, muncă și răbdare, vom isbut a introduce printre țeranii noștri și cultura legumelor, alături cu aceea a pomilor roditori, ceea ce în mare parte va contribui la îmbunătățirea stării lor materiale, pentru a cărei îndeplinire atât de mult dorită de Suveranii noștri, trebuie să depunem totă rîvna și dragostea noastră.

Aceste idei, expuse în circulara de față, să căutați a le propaga prin toate mijlocele, în toate întreținerile ce aveți cu locuitorii, atât d-vastră cât și preoții și învățătorii d-vastră, eșiți toți din școle speciale de agricultură, vă este ușor a le expune. Mai mult; pe toate Domeniile Corónei există câte una sau două societăți culturale, unde se fac conferințe, mai cu seamă în timpul iernei. Vă este dar lesne ca conținutul circularilor care vă trimet, să fie mai dezvoltate și expuse în conferințele cari se țin acolo. Revin în această privință și asupra celor cuprinse în circulara trecută față de locuitorii cari trăesc cu soțiile lor necununați la Biserică și la Primărie, să nu adăstați timpul până să se facă contractele de învoielii agricole, ci de acum să răspândiți acele idei printre locuitori.

Ion Kalinderu

MOȘITUL LA SAT

a sat, starea copiilor la nascere e foarte rea. Tot pe atit de rea e și starea bietelor femeii lehuze.

Moșele numite de județ, câte una la mai multe comune, sunt chemate la prea puține naceri. Sunt unele, cari de abia dau ajutor la 2—3 naceri. Sunt altele, cari luni întregi nu au fost chemate la nici o facere.

Țeranul după un vechiu și rău obicei își lăsa femeia pe mâna babelor, cari nu au nici o idee de meșteșugul moșitului. Când lehuza se îmbolnăvesce rău, sau când copilul și-a pierdut viața, țeranul ȳice ea așa a fost ursita. El nu cugetă de loc că bóla și mórtea vin în casa omului în flórea vîrstei, din pricina relei îngrijiri.

Chestiunea moșitului la sat merită totă atențiunea celor chemați să dea sprijin sătenilor. Domnii învățători și cucernicii preoții sunt dator să-i sfătuescă cu tot dinadinsul, că atunci când sătencile au nevoie de mōșe, să nu se mai ducă la baba Vișa, ci să aducă pe mōșa de județ, care să le dea îngrijirile și povețele trebuitoare. Să le spună sătenilor că mōșele de județ cunosc anume sciința moșitului, pe care au învățat-o în școlă; că ele pōte împiedeca multe bōle, cari se pot ivi după facere.

De alt-fel sătencile au nevoie și de cāte o bătrână în timpul lehuziei; dar acēsta să le fie de ajutor într'ale gospodăriei, și nu dintr'ale facerii. Mai e nevoie ca luminătorii satelor să le spună sătenilor, că femeile lor după facere n'au voie să se dea jos din pat cel puțin 10 zile, căci în alt-fel le pōte ti vieța în primejdie.

Intr'adevăr e dureros să vedem murind ființe în flōrea virstei, numai din pricina relei îngrijiri de la facere.

Cei cari cunosc isvorul unui rău, care costă vieța unei ființe omenesci, și nu-l arată, fac o crimă. De aceea sunt dator a aduce la cunoscința celor cari luptă pentru binele și fericirea poporului rîndurile de mai sus, și nădăjduesc că prin sfaturi se va stîrpi răul obiceiū de care am vorbit.

G. Rösslețu.

sub-chirurg și vaccinator.

Cam ce pățiau pe vremuri alde bāta (bunica).

— B a s m —

i-aduc aminte, că spunea biată bāta, Dumnezeu s'o ierte, că înainte erā rău de nevestele puturose. Să veți, dumneta, ce-a pățit o tōntă de-astea de femeie puturosă.

Erā mai nainte o *magaōie mare*, mare de tot, numită *Marți sēra*. care aveā obiceiū să pārlēscă, la Joia cea mare, sau să opārēscă pe nevasta care o apucase, șiua asta cu cānepa nelucrată.

Așā, Marți sēra nu uită să vie nici odată pe pāmînt. Venind odată, ea găsesce o femeie cu cānepa netōrsă.

Tōnta asta se duce la nașe-sa, să-i spuie că ea a simțit că o s'o opārēscă *Marți sēra*, că n'a tors cānepa. Nașe-sa îi spuse să n'albă tēmă! Ea cum aude așā, se duce acasă fără grije. Stă ce stă ea, când iată că se pomenesce cu o femeie ca tōte femeile, care o învață să se ducă la nașe sa, ca să cēră un cazan, să fiarbă apă

într'însul și să-î ajute și ea să spele cămăși. Nevasta prăstă se duce să cêră la nașe sa cazanul, ca să fierbă cămășile.

Nașe-sa o întrebă, că ce are ea să spele cămăși năptea?

Dintru întâiū, tōnta de femeie nu vrea să spuie, dar pe urmă numa spune: Așă ș'asă, cum a venit o nevestă și mi-a spus să cer cazanul de la d-ta, să fierb apă, ca să spălăm *amēndouē* cămăși până la *diuă*.

Nașe-sa, cum o auzi așă vorbind, îi spune că e *Marți sēra* și să nu se ducă cu cazanul, c'o opăresce. O învață, însă, să se ducă acasă, să se suie la hornă și să strige:

In vîrful Penteleului,
Ard copii *strigoiiuū*.

Marți sēra, din casă când auzi așă vorbe, se făcū ca o flacără albastră și se sui la cer, așă că nevasta a scăpat.

A doua năpte — Miercuri spre Joi — trebuia să vie iară.

Nevasta, aceia puturosă, se duce la nașe-sa și-î spune: cei de făcut, c'o mănâncă *Magaōia*? Nașe-sa o învață să ungă tot ce are în casă cu unt de vacă nēgră și ea și copii ei să-î ungă, ca să nu se scōle nimeni să-î deschidă ușa, când o strigă.

Nevasta, aceia prăstă, ascultă cum o învață nașe-sa, se duce acasă și spoiesce tot-tot cu unt de vacă nēgră.

Nuș-ce mai trecū și iacă se auzi vijiind pe hornă namila de *Magaōie* și strigă de-ți luă auzul: linguri, căldări, furculițe, străchină, masă, cārpātor, lopată, pāmātuț (1), deschide-ți ușa!

În vremea asta, femeia spunea lui bārbatu-sēu că pāmātuțul nu l'a uns.

Nevastă, *rumān* (1), copii, deschideți ușă! Nimeni nu deschideă că erau unși cu unt de vacă nēgră.

Pāmātuțul, fiind neuns cu unt de vacă nēgră, se duce fuga să-î deschidă ușa. Când eră să-î deschidă ușa, de-odată cocoșii încep a cântă. *Marți sēra*, după cântecul cocoșilor nu mai putea face nimic. Ea plecă dicēnd: Ah! fecior de lele, m'ai făcut să trepād de giaba pe-aici!

Fiind-că trecea Joia cea mare, fără ca *Marți sēra* să-î fi putut face ceva, femeia cea leneșă, tōnta tōntelor, scăpă ca prin urechile acului.

Și eream și eū p'acoleă pe lângă casa femeiei cei puturosă și mă făcusem melc sub talpa casei de frica lu *Marți sēra*. Când s'a depārtat, am asmuțit și eū pe zāvozii mei, trei la număr:

Uuuu! Uhuhu!
Na ușurelu vîntuluī,
Na greul pāmîntuluī
Na sborul vēsduhuluī;
Pe ea, pe ea, pe ea,
Uīte-ī urma, na, na, na!

(1) Un lemn de nuiă de stejar sau brad, cu petece de cārpā la cap, servece de-măturat cuptōrele.

(2) Omule.

Și cocoșii cântă mereu și urlă văile de sgomotul magaóei.

Și 'ncălicaiu pe-o treste
Și vè spuseiú o poveste!!

Christea N. Țapu
Kocșani.

Îngrijirea stupilor în Octomvrie și Noemvrie.

In Octomvrie timpul fiind rece, miriștile și fânețurile fiind păscute de vite, florile, pe unde au mai rămas, fiind vestejite de brumă, albinele ne mai având de unde culege miere, încep a se mai astâmpêra în locuințele lor.

Privindu-le în timpul ȃilei, vedem unele umblând atît în prejurul stupului cât și în interior, cercetând deschidături, acésta ne dă a înțelege că ele se pregătesc de iarnă, prin urmare și noi trebuie să le dăm ajutorul.

Stupilor cari sunt puternici, având miere în abundență, le luăm o parte din ea, lăsându-le numai atâta cât credem că le-ar fi necesar pentru ernat. Cercetăm apoi fie-care stup în parte ca să aibă regină tînêră, harnică și să fie destul de populat cu albine, căci acéștia ernéză mai ușor, iar celor cari sunt slabi le punem miere spre a le ajunge în timpul ernei. În acest timp unele albine stând fără lucru încep a fură miere de la vecinele lor, de aceea trebuie să micșorăm urdinișul stupilor spre a împiedica acésta.

Pe la sfîrșitul acestei luni, astupăm tóte deschidăturile stupului ce au mai rămas, afară de urdiniș, și locurile góle rêmase în interiorul lui le umplem cu fin mărunt spre a nu pătrunde frigul înăuntru, observând tot odată să nu se întroducă șóreci în interior, căci aceștia îi aduc la peire.— Dese-ori se întâmplă să cadă și zăpadă, dar timpul fiind schimbăcios póte să fie apoi și frumos, pentru acésta nu trebuie să le punem la ernat de timpuriú, căci ele sburând pe atară, cu tóte că nu găsesc nimica, dar se mai curăță

și cu cât intră în carnă mai ușurate, cu atâta nu se îmbolnăvesc așa des.

Prin Noemvrie, când vedem că frigul crește, transportăm stupii din locurile lor și îi ducem în locuința hotărâtă pentru ernat. Ele trebuie să fie spațioase, uscate, prevădute cu mai multe răsflători pentru primirea aerului și să fie într'un loc liniștit spre a nu le supără.

După ce i-am așezat pentru earnă îi vizităm mai des, căutând ca nu cum-vă să se introducă înăuntru șoreci, lucru ce se constată în modul următor: dacă vedem bucăți mici de faguri sub stup atunci e evident că sunt, și ca să constatăm dacă sunt în interiorul locuinței de ernat, punem pe jos nucii crăpate, și dacă a doua zi sunt roșe ne probăm că sunt. Spre a-i împiedica de a face stricăciuni, le punem diferite curse sau otrăvuri, unii pun praf de piper, iar alții amestecă praf de var nestins cu zahăr, șorecii mâncând această amestecătură mor.

La stupii sistematici, oprirea intrării șorecilor în interior e mult mai ușoară, punându-se o tăbliță găurită la urdiniș, prin această nici albinele nu mai pot eși afară iar aerul e tot-deauna primenit în stup.

Ión Crivăț.

Din statistica județului Ilfov.

Locuințele

Sunt în județul Ilfov 48.419 case și 556 bordee, despre starea lor igienică nu găsim date.

Starea financiară

Budgetul 1901/1902.	
Venit din decimii	925.841,61
Cheltuieli	826.883,50
Excedent	98.958,10
Fondul drumurilor ordinar	867.000,—
Cheltuieli	813.877,—
Excedent	53.123,—
Fondul drumurilor extra-ordinar	121.375,02
Cheltuieli	110.960,18
Excedent	10.414,84

Ast-fel că județul are un capital depositat la casa de depuneri

din decimii	89.403,74
din drumuri	284.172,33
Total	<u>373.576,07</u>

Datoria județului

Județul are făcute două împrumuturi la casa de depuneri și consemnațiuni:

Primul de 100.000 lei, contract la 15 Noemvrie 1884, pe termen de 25 ani, pentru construirea palatului județen, localului de suprefectură din Oltenița și a cazarmelor regimentelor IV Ilfov No. 21 și 3 călărași, care împrumut se stinge în anul 1909.

Secundul de 500.000 lei, contractat la 15 Noemvrie 1892 pe termen de 15 ani, pentru construirea localurilor de școle din comunele rurale, și care se stinge la 1907.

Anuitățile în sumă de lei 150.121 bani 50 s'au plătit tot-dea-una cu cea mai mare regularitate.

Instrucțiunea publică

Pe 1900/1901, au fost înscriși:

13.491 băieți din 21.390
3.630 fete » 17.449

și din aceștia au frecventat școla regulat

7.003 băieți
1.616 fete,

au absolvit școla

413 băieți
42 fete.

Iată dar rezultatul, față cu enormele sacrificii ce fac statul, județul și comuna, pentru instrucțiunea publică la sate!

Biserica și cultul.

Sunt în județ, 275 biserici, din cari 274 în comunele rurale și una în comuna urbană Oltenița. În 10 nu se oficiază serviciul divin din cauză că 6 biserici sunt ruinate 4 biserici s'au construit nou.

Serviciul religios se săvârșește de către un număr de 244 preoți, având bisericile un număr de 300 cântăreți-paracliseri și cinci monastiri;

Cernica cu 118 monachi și 7 frați; cu două biserici și o capelă în cimitir;

Căldărușanii cu 95 monachi și 5 frați, cu o biserică și o capelă în cimitir;

Ciorogârla (Samurcăsești) cu 63 monache și 2 surori, cu o biserică și o capelă în cimitir;

Paserea cu 130 monache și 38 surori, cu două biserici; și

Tigănesci cu 182 monache, având o biserică.

Cronica agricolă și economică

e cât luna Septemvrie a fost mai mult secetosă și căldurosă, pe atât luna lui Octomvrie a fost umedă și frigurosă, așa în cât atât culesul porumbului, a strugurilor, ca și semănatul grâului, a fost într-o cât-vă întârziat.

Dintre aceste recolte, aceia care a suferit mai mult a fost culesul strugurilor și fierberea mustului. Strugurii deja nu prea a fost copti, din cauza timpului răcoros din lunile August și de pe la sfârșitul lui Septemvrie, așa în cât mulți podgoreni se așteptau la un timp mai bun, cel puțin să aibă la cules și mai cu semă la fierberea mustului. Dar s'a înșelat, așa în cât, chiar dacă strugurii ar fi fost copti, fierberea mustului neputându-se face în mod regulat, vinul avea să iasă acru la toți podgoreni care n'au o cramă bine făcută, în care să se poto păstră o căldură mai potrivită. In alte țeri, podgoreni în ast-fel de împrejurări, dau mustului o căldură artificială, făcând foc în sobă care este anume așezată pentru ast-fel de împrejurări; sau încăldesc 2—3 vedre de must și le amestecă cu mustul din buie, ca ast-fel totă masa mustului din butie să ajungă la adevărata căldură la care trebuie să fiarbă în mod regulat.

Ast-fel de lucrare atât de bună la fierberea mustului, la noi nu se practică de loc, afară de cei însărcinați cu conducerea pepinierilor statului, spre a da exemplu și celor profani în această ramură economică.

Din cauza frigului, destul de simțitor în unele părți ale țerei, răsărirea grânelor semădate, înainte, cât și după frigul din ultimile zile ale lunii lui Octomvrie, se va face nu tocmai în condițiuni bune, cu atât mai mult, cu cât semănatul a trebuit să se facă sub brazdă și în porumbiște, nu tocmai bine lucrate din cauza multor burueni și mai cu semă a mohorului, care în acest an, din cauza ploilor, a crescut destul de des și destul de mare. La acest rău s'a mai putut adăoga și mușuroiurile cocenilor de porumb. Ori-ce s'ar dice, și ori cum s'ar face agricultorii socotela, cu privire la câștigul anului viitor din nouile semănături, nu este de loc practicabil, fie din punct de vedere practic, fie din punct de vedere științific, a semăna astăzi grâu, în niște porumbiști rău lucrate.

Acastă lucrare economică nu se poto admite decât atunci, când de la recolta porumbului, ar rămânea timp de ajuns la prepararea pământului, de al face mai bun pentru semănatul grâului.

Dar credința este: mult se să semene și ce se va recolta se va vedea. Deci, una se crede și alta se face, de aceea ne plângem în fie-care an în contra prețurilor, pe care civilisata, muncitorea și economica Americă le decide, și pe care noi trebuie să le primim cu mulțumire, fără ca să putem rezista în contra lor. Deci,

după cum recoltăm ce semănăm, trebuie să ne mulțumim cu ce câpătăm pe marfa noastră.

Noi suntem prea vanitoși, am vroi să escelăm nu mai noi ca primii producători și ca agricultorii iscusiți, de și cei mai mulți dintre agricultorii nu-și pot da sēma ce va să dīcā o școlā de agricultură, și în ce stā o bună arăturā, și o bună semēnăturā de grāu. Dar, fiind-cā pāmīnturile nōstre din firea lor sunt încă bune producētore, dacā timpul este cāt de puțin bun la creșterea și rodirea grānelor, etc., vecīnic ne basām, după cum va voi Dumneđeu. *Acest cuvīnt legendar nu se datoresce credinței, ci unei rodiri naturale a pāmīnturilor nōstre*; de ore-ce acel care a făcut o arăturā mai bună, va avē o producțiune mai bună, decāt vecinul, care s'a bizuit numai pe cuvīntul lui Dumneđeu, cređēnd cā ori-cum va face arăturā, dacā Dumneđeu va voi, recoltā va avē bună; în urmă vedēnd rēul își pierde acēstā credință. Deci, acēstā credință, la ast-fel de omeni este numai credință de speculațiune, nu este o credință religiōsā.

Tīrgurie nōstre. Cu privire la vīndērile de cereale ce s'a făcut în tīrgurile nōstre, ca și la prețuri, în luna Octombrie, situațiunea nu s'a schimbat nicī în rēu nicī în bine, ci a rēmas aceiași ca și în luna Septembrie.

V. S. Moga.

O INSPECȚIUNE LA RUȘEȚU

În ziua de 10, 11 și 12 Iulie a. c., d-l Ión Kalinderu a inspectat Domeniul Rușețu (Brăila).

Domnia-sa, în nemărginita dragoste ce are de biserică și școlā, pe care a pus și pune mare preț în regenerarea neamului Românesc, acum, ca și altā datā, le-au vizitat, rămānēnd mulțumit de modul cum sunt întreținute. Acī a fost întâmpinat de învățătorii școlēi, preoții, autoritatea comunală și alții urāndu-i bună venire.

După ce a inspectat cu deamăruntul ambele aședēminte de culturā, a dat mai multe sfaturi învățătorilor, preoților și sātenilor prezenți și a distribuit tutulor portretul familiei Regale și cāte douē broșuri din biblioteca popularā a Administrațiunii Domeniului Corōnei și anume: «Poveți despre hrana țeranilor și cultura cănepei și a inului.»

D-sa a propus următōrele îmbunătățiri pentru școlā: să se facā o odae de cancelarie, o micā reformā în local pentru o locuință mai cum se cuvine a învățătorului diriginte, să se cumpere tōte sculele necesare la confecționarea pālāriilor de paie, să se dea stupi sistematici școlēi, pentru ca cultura albinelor, ce acum e la început, să iea o desvoltare cāt mai mare, să se împrejmuiască un pogan din local, ce școlā are în altā parte a comunei pentru inițiarea copiilor în cultura zarzavatului și a pomilor roditori. Vedēnd scena teatrului din acēstā comunā, n'a rēmas mulțumit și d-sa punēnd mare basā pe teatrul sātesc în îmbunătățirea moravurilor populațiunii rurale, a dispus să se facā o scenā cu tōte rechizitele cerute, așā după cum se aflā pe domeniul Cocioac. În

scopul acesta a hotărât a mă trimete la numitul domeniū pentru a studiā organisarea teatrului sãtesc și a cãpãtã în acelaș timp cunoscințele necesare la facerea coșurilor de rãchitã.

Pentru bisericã a dispus sã se facã mici reparațiuni. De aicea, însoțit de d-l șef al domeniului respectiv, de preoți, învățatori, autoritatea comunalã și cei-l'alți, a vizitat localul primãriei și sala societãții culturalã-economicã «Alex. N. Lahovary,» înființatã din inițiativa d-sale. Cu acẽstã ocașie a luat cunoscințã de mersul spre progres al societãții și a sfãtuit pe conducãtorii ei, preotul și învățatorul, ca o bunã parte din activitatea lor s'o întrebuiñteze la înflorirea cãt mãi repede a acesteia instituțiuni.

În urmã a inspectat locul închis din fața primãriei pentru pepiniera de arbori roditori, stupina și tãte instalațiunile Domeniului. În tot locul, sfatul și indemnul la muncã fãrã preget nu a lipsit.

Cu acẽstã ocașie, d-l Ión Kalinderu a dat o gratificațiune d-lor învățatori.

Pentru îngrijirea pãrintescã, ce o dã școlei și învățatorilor ei, i se aduce respectãsele mele mulțumiri.

B. Bălãbãnescu
Învățãtor-Rușeu.

Nu-ĩ așã cã zugrãvesc frumos ?!

DE LA SATE

Satul Sudiți, din comuna Meri-Petchii, jud. Ilfov, de pe Domeniul Coronei Gherghița, a avut mulțumirea de a fi vizitat, în ziua de 8 Iulie an. curent, de d-l Ion Kalinderu.

Și cum în ziua de 8 Iulie, cră Duminică, d-sa a venit în biserică satului, unde a asistat la serviciul divin. Aci, se află corul școlar dirijat de învățător; iar în biserică o mulțime de săteni.

La finele serviciului bisericesc, d-l Kalinderu a convorbit cu câte-vă persoane, cari se găsiu în biserică, — de unde apoi plecând, a vizitat școla. Aci, fû întâmpinat prin «Imnul Național» cântat de școlari, după cari învățătorul-diriginte urcă d-lui Kalinderu bună venire și vietea lungă spre binele și prosperarea școlii, căreia îi pörta viu interes. Școlarii intonează imnul de felicitare. D-l Kalinderu răspunde mulțumind dirigintelui școlei pentru urări, cum și școlarilor pentru felicitare, manifestând tot de-odată nemărginita-î dorința ca școla, care se bucură de atâta sollicitudine din partea Augustilor Suverani, să tindă neconștient spre realizarea chemării sale; îndemnă pe școlari la muncă, dăruiind la cei mai silitori—ca premii—mai multe volume din: «Poze despre hrana țaranilor» de Dr. I. Felix, și «Cultura câniei și a inului» de V. S. Moga, cum și mai multe portrete de ale Familiei Regale portrete din cari a dărui și la săteni.

Un moment mișcător pentru săteni a fost când d-nul Kalinderu, pus pe pieptul unui sătean medalia «Serviciul credincios» dată lui prin Înalt Decret Regal, ca semn al cinstei și hărniciei, cari sunt și trebuie să fie fala țaranului Român!

În fine, d-l Kalinderu mai vizitează locuința învățătorului, grădina școlară, atelierul școlei, sala de bibliotecă, rămânând mulțumit.

Fie ca îngrijirile ce se pörta bisericei, școlei și locuitorilor de pe Domeniul Coronei, se redeștepte aceleași simțiminte în pieptul tuturor acelora, cari pot să le facă.

Nicolae Bărbulescu.

BIBLIOGRAFIE

Călăuza către meserii.

D-l Nicolae I. Bibiri, institutor în Bacău, în dorința de a se da o îndrumare tinerimei către meserii a scris o cărtică de 54 pagini, în care prin idei sănătoșe și prin exemple bune caută din totă inima să ferescă tineretul de slujbe și să atragă atențiunea asupra înființării de ateliere pe lângă școlile primare și în afară de acestea.

Articolele pe care autorul le-a tratat, apropiindu-se mai mult de ținta urmărită sunt acestea: Organizarea școlilor noastre, (pag. 13 — 16); înființări de ateliere, (pag. 17 — 20); practica valoroză mai mult decât teoria, (pag. 27 — 30); industria și comerțul fac bogăția unei țeri, (37 — 39); viitorul unui copil atârână de la direcția ce i se dă, (pag. 39 — 42); atelierul prețuesce mai mult ca școla, (pag. 52 — 54).

Cu drept cuvînt Ministerul țice despre această broșură că, găsindu-se că ideile din ea sunt sănătoșe și decî răspîndirea lor putînd fi de folos ómenilor maturîi, i se dă voie autorului de a o trimite pe la învățătorî ca să le-o cetască locuitorilor.

Cartea e tipărită la Bacău, orașul autorului, în Tipografia «Progresul.»

Prețul unei broșurî e numai 50 banî.

MULȚUMIRI

Cu ocașunea distribuirî premiilor de finele anului școlar 1900—901, d-l C. A. Eberle, arendașul Moșiei Luciu-Giurgenî, a donat suma de lei 15 pentru cumpărare de cărți. Tot în scopul acesta a donat d-l Gh. Bilelea 2 lei, Ion Perșoiu-Transilvăneanu, 1 leu și Gheorghe Bobeș-Transilvăneanu, 1 leu. Ca diriginte, în numele elevilor și elevelor școlei din Giurgenî, Ialomița, le aduc vii mulțumiri.

Coman Ionescu.

* * *

Sub-semnatul, în numele școlei aduc vii mulțumiri d-lui D. Dobrescu proprietar al moșiei Tăcuta, care împins de dragostea către copii și dorul spre progres, a bine-voit să dăruască suma de 160 lei pentru cumpărarea cărților la copiii săraci și facerea băncilor.

De asemenea mulțumesc și d-lui Th. Mitoșeru care a dăruit școlei un stég.

Ion Donosă

Dirig. Șc. Tăcuta-Vaslui.

* * *

Subsemnatul aduc mulțumiri d-lui Alexandru Șteflea, proprietar în comuna Mamut-Cius-Idrez pentru buna voință ce a avut de a plăti un abonament pentru școla din Peștera la revista «Albina».

D-l Șteflea fiind dejă abonat la «Albina», ca om inteligent și plin de dragostea și simțimîntul adevărat românesc, a apreciat valoarea revistei și pentru ca nectarul cules de «Albina» să pótă îndulci și pe acei ce sunt direct luminătorii poporului, a hotărît să facă această faptă laudabilă.

Facă Dumnezeu ca exemplul d-lui Șteflea să fie imitat cât se póte de mulți Români.

Păun Drăgănescu.

Învățător diriginte — Peștera.

* * *

Subsemnatul Gh. Niță, învățătorul școlei din cătunul Șuletea, comuna Tîfu, județul Fălciu, aduc, în numele elevilor acestei școli, respectóșe mulțumiri d-lui Nicu I. Juvara, proprietar în această localitate, pentru că d-sa a dat suma de una sută lei cu cari s'au cumpărat haine și cărți elevilor săraci și silitori de la această școlă.

Asemenea aduc vii mulțumiri d-lui M. Botezatu, care cu a sa cheltuială a făcut o bancă necesară școlei.

Gh. Niță.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel putin *doi lei* pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresti.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârbovicenu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învețătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop, *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Manolescu Petre, (Virtopele de sus), 1 leu; Demetrescu Marin, (Conțești), 1 leu; Săndulescu Ión, (Gumeșer), 1 leu; Marinescu F., preot (Măldoeni), 1 leu; Popescu Stan, (Strâmbeni), 1 leu; Găițenu P. Radu, (Ciurari), 1 leu; Marinescu M., preot (Ciolănesci-Vale), 1 leu; Emilescu George, (Gara Beuca), 1 leu; Popescu Eustatiu, preot (Zâmbresca), 1 leu; Bădescu Oprea, (Zâmbresca), 1 leu; Ionescu Stan, notar (Zâmbresca), 1 leu; Mărăsescu A. Th., elev (Ciolănesci-dél), 1 leu; Constantin C. Minea (Zâmbresca), 1 leu; Sfetcu S. Dumitru, (Zâmbresca), 1 leu; Meilă R. Ion (Zâmbresca), 1 leu; Grigorescu Constantin, (Zâmbresca), 1 leu; Mareș G. Ion, (Zâmbresca), 1 leu; Demetrescu R. Constantin, (Zâmbresca), 1 leu; Bădăuță R. Constantin, (Zâmbresca), 1 leu; Roșu T. Stan, (Zâmbresca), 1 leu; Bădăuță R. Ștefan, (Zâmbresca), 1 leu; Codrănu Z. Ión, (Huși), 3 lei; Popovici Atanasie, (Huși), 3 lei; Popa Ștefan, (Huși), 3 lei; Popovici Nicolae, (Huși), 3 lei; Vasiliu C. At. (Huși), 3 lei; Ionescu V., (Huși), 2 lei; Hagiu Ieremia Economu, (Huși), 3 lei; Muntănu I., doctor (Huși), 3 lei; Rășcanu G. Al. (Huși), 3 lei; Palladi N., (Huși), 3 lei; Codrănu G. Sachela, (Huși), 2 lei; Mânăstirănu Daniil, (Huși), 3 lei; Mihăilescu N., preot (Văcăresci), 1 leu; Mândricelu Al. M. (Odobesci), 1 leu;

Numărul membrilor publicați până în prezent, e de 3.989 lei; iar numărul banilor incasați de la acești membri e de 9.117 lei, 63 bani.

(Va urma în No. viitor).

Rugăm Amatorii de Arbori și Arbusti, Viță Altoită, Cereale selecționate, Plante furagere, Colza, In, Cânepă, etc.

A cere a li se trimite de Administrația «Gazetei Sătenului» 117 Victoriei, Bucuresci, franco și gratis

NOUL CATALOG ILUSTRAT

pentru toamna 1901 și primăvara 1902 al Fermei și Pepinierelor lui C. C. Datculescu.

In acest catalog vor găsi pe lângă «prețurile reduse» și «descrierea diferitelor produse și «studii forte folositoare.»

Specimen de prețuri și cătățimi disponibile :

	Bucuta	Suta	Mia
100.000 «Peri» altoiți pe peri sălbatici și gutui, altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
Peri altoiți pe peri sălbatici, altoi de 3—4 ani	1,20	90,00	800,00
80.000 «Meri» altoiți pe meri sălbatici altoi de 1 an	0,80	70,00	600,00
« » « » 2—4 ani	1,50	100,00	900,00
30.000 «Caiși» altoiți, altoi de 1 an	1,00	80,00	700,00
30.000 «Arțari Americani» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
25.000 «Frasini înălțați» 3 la 4 m. înălțime	1,40	120,00	1000,00
etc. etc. etc.			
100.000 «Viță de vie» Românescă și Francesă, altoită pe americană suta 30, mia 250 lei.			
200.000 «Viță americană» cu rădăcini, diferite varietăți, 40 la 50 lei mia.			

MICA PUBLICITATE

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, Bucuresci. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

A apărut Textul pentru pregătirea lecțiilor de «Eugen I. Tisescu-Bacău, prețul 3 lei 50 bani. Adresați comanda însoțită de cost d-lui Eugen Tisescu Bacău, și veți primi franco ori unde

Cel mai mare și cel mai vast magazin din țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

Bucuresci, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95
- Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95
- de lack întregi, 14,95 13,95
- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niofiț. 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. su elastic. 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95
- Ghete color. simple, 13,95, 12,95
- » » besetură, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

- Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.
- Ghete pentru băieți, fete și copii
- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95
- Numai la toate sezoanele se pôte găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția Bucuresci, Calea Victoriei 27, Bucuresci.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scăzământ de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.